

СЛОВО ЗА ПРЕДАВАНЕ НА ЗНАМЕТО

Ваше Преосвещенство,

Драги отци,

Уважаеми преподаватели и съученици,

Скъпи гости,

Измина нашето пет годишно обучение в Софийската Духовна Семинария. Спомняме си как преди време прекарахме прага на семинарията, как с плахи стъпки минавахме по широките ѝ коридори.

Сега в сърцата ни се таи една тъга. Тъга, предизвикана от интуицията ни за съпричастност към нещо важно и ценно, което отминава. Независимо от препятствията и изпитанията в съвместния ни живот, ние оставаме водени от чувство на благодарност към ръководството, учителите, възпитателите и съучениците си. Тук намерихме много приятели които гордо можем да наречем братя, защото бяхме заедно както в радостните и хубави моменти така и в трудности.

Не винаги бяхме прилежни в учението, но завинаги ще запомним девиза на нашето училище, изписан върху знамето:

Вярвай в Бога, обичай България!

Къде другаде учат на това? Кое е това училище, което дава най-важните напътствия за достоен живот?

Пазихме грижливо знамето през изминалата годината, а оттук насетне опазването на думите, изписани на него, се превръща в житейска цел.

Скъпи съученици от единайсти клас,

Знамето, което ви предаваме, да ви води в последната ви година със здраве, усърдие и вяра в Бога и любов към родината!

На добър час!